

Sanatorium winiarskie

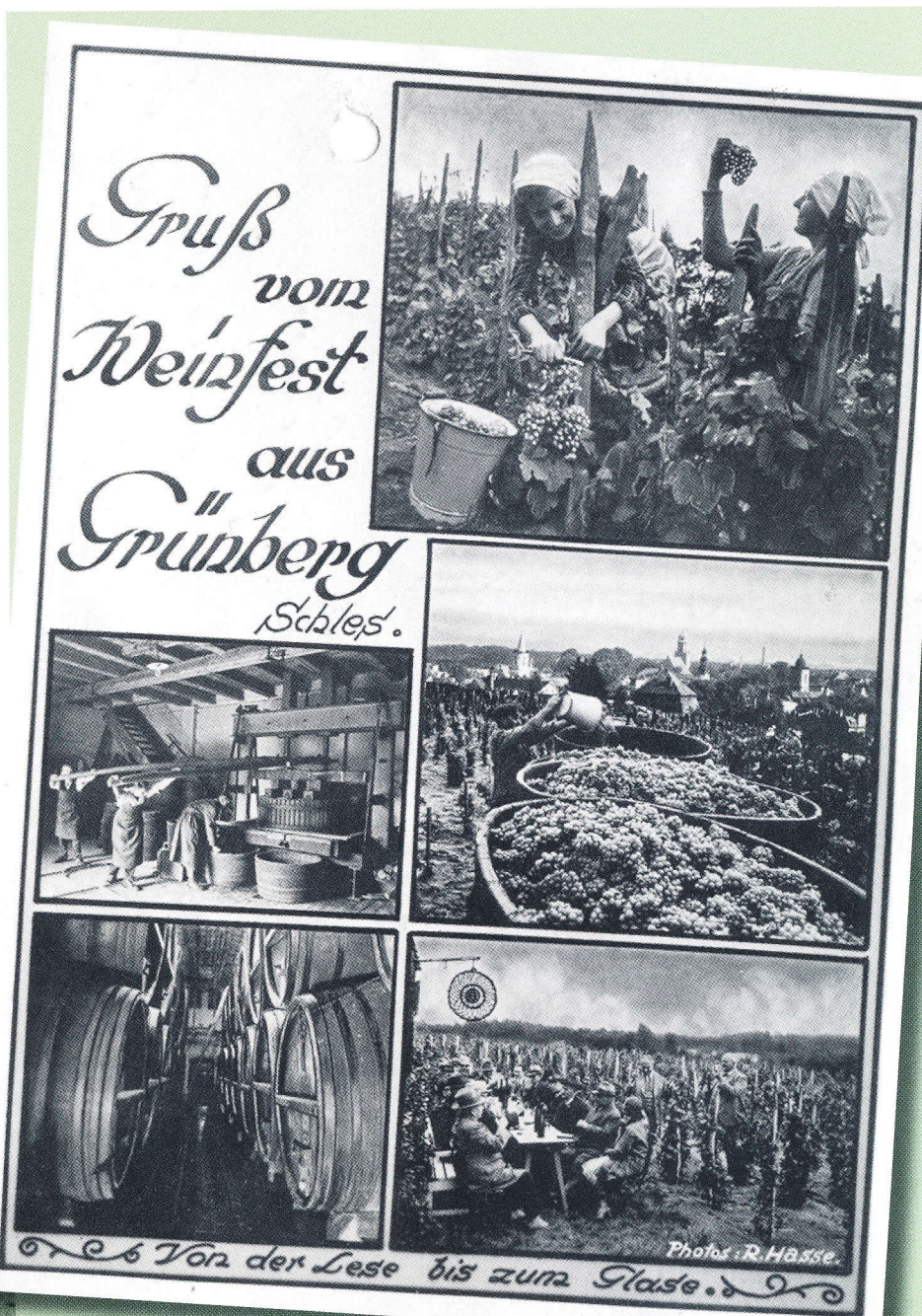
Jednym z pomysłów na ożywienie Zielonej Góry miało być utworzenie kurortu leczniczego. Chciano w tym celu wykorzystać zasadniczy atut miasta – winnice. Jeżeli zajrzymy do wykazu terapii naturalnych, stosowanych w sanatorium, to znajdziemy pozycję: „Ampeloterapia – zestaw terapii wykorzystującej owoce i sok z winogron”.

Fanem ampeloterapii był zielonogórski lekarz Ewald Wolff, który przekonał władze, że warto zainwestować w uzdrowisko. Wcześniej, bo w 1852 roku, wydał książkę, w której opisał zalety kuracji, która miała pomagać na 15 schorzeń. Zapewniał, że przy pomocy winogron można leczyć nawet histerię czy hipochondrię. Kuracja nie była łatwa. Opierała się na ścisłej diecie. Jedynym problemem było to, że można ją było rozpoczynać dopiero wtedy, gdy dojrzewały winogrona. Terapia trwała, zależnie od stanu pacjenta, od trzech do sześciu tygodni. A oto jej wytyczne: na śniadanie 0,5 do 1 kg winogron i kawaleczek bułki. Następnie wyjście na świeże powietrze. O 11.00 – 1,5-2 kg winogron i dalej na spacer. Obiad wegetariański z kilogramem winogron na deser. Po południu znowu 1,5-2 kg winogron i na kolację kolejny kilogram. Owoców tych było, jak widać, sporo, a inne składniki żywieniowe, głównie bułki, porcjonowano po 200 gramów dziennie.

Winna dieta, niestety, nie podbiła świata, do Zielonej Góry nie zjeżdżały rzesze kuracjuszy. Dlatego sanatorium zamknięto i pozostał jedynie budynek przy Ochelhermsdorferstrasse (obecnie ulica Botaniczna). W monografii miasta wydanej w 1926 roku budynek opisano jako dom rodzinny dla chorych na gruźlicę.

Ampeloterapia wykorzystuje zdrowotne właściwości owoców i soku z winogron. Wyniki badań potwierdzają tę słusność w zakresie dezaktywacji wirusów, zapobiegania próchnicy zębów i w działaniu przeciwnowotworowym. Jest to kuracja zalecana dla osób cierpiących na niedokrwistość, astmę, podagrę, kłopoty z nerkami, przemianą materii. Winogrona oczyszczają organizm z toksyn i obniżają poziom cholesterolu. Zabiegi te są promowane w krajach winiarskich.

Dowiedziano również, że osoby, które znajdują się w pestkach, skórkach i szypułkach winogron, które podczas fermentacji przechodzą do wina. Chronią przed niekorzystnymi procesami przyspieszającymi rozwój miażdżycy tętnic.

Zaproszenie do stosowania kuracji winogronowej

Królewski lekarz powiatowy, pan dr Ewald Wolff, w swojej monografii, która ukazała się w wydawnictwie Friedricha Weissa, „Kuracja winogronowa, jej właściwości, działanie i zastosowanie wraz ze szkicem topograficznym okolicy Zielonej Góry i krótkim opisem uprawianych tam gatunków winoroślin”, cena 12 srebrnych groszy, która jak najgoręcej jest polecana przez Departament Rządu Królewskiego w Legnicy, kieruje uwagę lekarzy i wykształconych nie-lekarzy na tę znakomitą i skuteczną metodę kuracji, i podkreśla, że spośród miejscowych odmian winogron zwłaszcza Gelbschönedel (Chasselas blanc), niebieski Schönedel (Chasselas rouge), Sylvaner (Mourguignon blanc), winorośl morawska (Morillon faconne lub meunier) i Traminer (Fromenteau grisrouge) nadają się do zastosowania w kuracji winogronowej przy zaparciach, chorobach wątroby i hemoroidach, dolegliwościach sercowych i w klatce piersiowej, zwyrodnieniach tkanki śluzowej, dolegliwościach narządów trawienia, puchlinie, robaczycy i schorzeniach nerwowych różnego rodzaju. (...)

Chociaż dzięki bezpośredniemu dostępowi do tutejszych winogron dla każdego staje się możliwe stosowanie kuracji winogronowej w miejscu zamieszkania, wszelako uważamy za konieczne polecić chorym wymienionych kategorii zażywanie kuracji winogronowej tu na miejscu. Tym bardziej, iż taka kuracja pozwala oddalić się od domu i zwykłych prac, istotna jest także okoliczność, że najpiękniejsze i najbardziej dojrzałe winogrona, jakie nie wytrzymują dalekiego transportu,

mogą być spożywane tylko tutaj, co istotnie podnosi sukces kuracji. (...)

Urząd Policji wskaże usłudze każdemu przyjezdnemu zdrowe i tanie mieszkania, a miejscowym panom lekarzom chorzy na wszelkie choroby mogą spokojnie zaufać. Pragniemy podkreślić, iż w drugiej połowie września przy utrzymujących się korzystnych warunkach pogodowych, dojrzałe winogrona oferowane są kuracjom w cenie najwyżej 1 i 1/2 srebrnego grosza za funt, i wyrażamy tym samym życzenie, aby nasze zaproszenie miało błogosławione skutki i wielu chorych zostało uwolnionych od cierpień, które do tej pory były zwalczane bezskutecznie.

Zarząd Gminy Zielona Góra
na Dolnym Śląsku, 12 sierpnia 1852 roku

